

Η αγωγή απευθύνεται στον Λευτέρη Χαραλαμπόπουλο, τον Αυγουστίνο Ζενάκο και τη Μαρινίκη Αλεβιζοπούλου. Αφορά το ρεπορτάζ του συντάκτη Λευτέρη Χαραλαμπόπουλου, «Γιάννα Αγγελοπούλου oil», που συμπεριλαμβάνεται στο τεύχος 37 (Ιανουαρίου) του UNFOLLOW.

Με την πολυσέλιδη αγωγή της, η Γιάννα Αγγελοπούλου αξιώνει 800.000 ευρώ από τους τρεις συντάκτες, γιατί το δημοσίευμα του UNFOLLOW της προκάλεσε «ψυχικό πόνο και στεναχώρια», την «δυσφήμιση βάνουσα σε δεκάδες χιλιάδες πρόσωπα στην Ελλάδα και το εξωτερικό», αλλά και διατάραξε την «κοινωνική και ηθική» της ισορροπία.

Αξιώνει επίσης 80.000 ευρώ επιπλέον για κάθε φορά που το UNFOLLOW αναφέρεται στο όνομα της με τρόπο δυσφημιστικό (κατά την κρίση της) ή/και χρησιμοποιεί φωτογραφίες της (sic).

Ποδαρικό, θα πείτε, για να πάει καλά η χρονιά. Και όντως, «καλή χρονιά» είναι για το UNFOLLOW να ενοχλεί τους ισχυρούς. Μιας και αυτό είναι παράσημο για τη δημοσιογραφία. Όμως, υπάρχουν κάποια πράγματα που μας κάνουν εντύπωση...

Για παράδειγμα, μας κάνει ιδιαίτερη εντύπωση ότι, ενώ η αγωγή είχε κατατεθεί από τις 16/1/2015 στο Πρωτοδικείο Αθηνών, σε μας κοινοποιήθηκε 10 μέρες μετά. Όχι σε μια τυχαία ημερομηνία, αλλά την επομένη των εκλογών που ανέδειξαν τον ΣΥΡΙΖΑ πρώτη δύναμη.

Δεν λέμε ότι η κυρία Αγγελοπούλου περίμενε πρώτα να αλλάξει το πολιτικό σκηνικό – άλλωστε για το μόνο σημείο από το ρεπορτάζ για το οποίο δεν μας κατηγορεί (δεν το αναφέρει καν στην αγωγή της) είναι το σημείο στο οποίο εξηγούμε ότι η κυρία Αγγελοπούλου συγκαταλέγεται στους επιχειρηματίες που έσπευσαν εγκαίρως να δηλώσουν τη στήριξή τους στον ΣΥΡΙΖΑ.

Ούτε υπονοούμε ότι η καθυστέρηση μπορεί να συνδέεται με την παρουσία της στην τηλεοπτική συχνότητα του ALPHA το βράδυ της 25ης Ιανουαρίου, για να μοιραστεί τις σκέψεις της, εν είδει μετεκλογικού διαγγέλματος προς τον ελληνικό λαό, και δεν θα 'ταν ωραίο να είχε μαθευτεί από πιο πριν ότι... κυνηγάει δημοσιογράφους.

Δικαίωμά της είναι, άλλωστε, να παραδώσει την αγωγή όποτε διευκολύνεται.

Μας κάνει βέβαια εντύπωση ότι, πριν και μετά την συνέντευξη, που μόνη της επέλεξε να δώσει στην Καθημερινή, για να αναφερθεί με κολακευτικά λόγια στον ΣΥΡΙΖΑ, πολλές εφημερίδες και περιοδικά είχαν αναφερθεί στο όνομά της, με όχι ιδιαίτερα κολακευτικά λόγια. Μάλιστα, η εφημερίδα Το ΒΗΜΑ είχε κοσμήσει το πρωτοσέλιδο της με ένα σκίτσο που την απεικόνιζε. Όμως, είναι δικαίωμα της κας Αγγελουπούλου αυτό το σκίτσο, όπως και το αντίστοιχο μακροσκελές άρθρο του κυριακάτικου Βήματος, να μην της έχουν προκαλέσει τέτοιο «ψυχικό πόνο και στεναχώρια» ώστε να κάνει μήνυση στη ναυαρχίδα του ΔΟΛ – αλλά να αρκεστεί σε μια απαντητική επιστολή.

Ερώτημα επίσης προκαλεί το ότι ενοχλήθηκε από τις αναφορές μας στη συμμετοχή της στους Ολυμπιακούς Αγώνες, γιατί είχαμε την εντύπωση ότι από το 2004 ως σήμερα έχει χυθεί πολύ μελάνι και για το θέμα αυτό. Αλλά μπορεί να κάνουμε λάθος και να είμαστε οι πρώτοι που το γράψαμε – ας δεχτούμε λοιπόν τα επίχειρα της πράξης μας.

Μας κάνει επίσης εντύπωση που, ενώ η ίδια έχει υπάρξει στο παρελθόν εκδότρια εφημερίδας, χρησιμοποιεί τον νόμο περί συκοφαντικής δυσφήμισης που έχει χαρακτηριστεί «τυποκτόνος» από τις ενώσεις τόσο των δημοσιογράφων όσο και των εκδοτών, ακριβώς γιατί χρησιμοποιείται για να εξοντώσει έντυπα και να φιμώσει ρεπόρτερ.

Βέβαια, μπορεί η παρουσία της ως εκδότριας στον Ελεύθερο Τύπο να μην την έφερε μπροστά σε τέτοια ερωτήματα, αφού η ίδια προσθέτει στην αγωγή της ότι η εφημερίδα έκλεισε στα χέρια της λόγω κακής πορείας των οικονομικών μεγεθών. Αν και το τι έγινε τότε το έχουν αφηγηθεί και οι απολυμένοι του Ελεύθερου Τύπου πολύ πριν από μας...

Και βέβαια δεν μπορεί να διαλάθει της προσοχής του προσεκτικού αναγνώστη ότι η αγωγή δεν στρέφεται μόνο κατά του Λευτέρη Χαραλαμπίδου, που υπογράφει το ρεπορτάζ ως συντάκτης και είναι και υπεύθυνος έκδοσης του UNFOLLOW, αλλά και κατά δύο ακόμη βασικών συντακτών του περιοδικού, της Μαρινίκης Αλεβιζοπούλου, που είναι υπεύθυνη ρεπορτάζ, και του Αυγουστίνου Ζενάκου, που είναι υπεύθυνος σύνταξης, οι οποίοι τυγχάνει να έχουν ενοχλήσει μεν, ωστόσο άλλα πρόσωπα και με άλλα ρεπορτάζ τους. Είναι κάτι

συμπτώσεις μερικές φορές...

Θα έπρεπε, πάντως, η κυρία Αγγελοπούλου που, με βάση τα λεγόμενά της, κάνει στροφή προς τα αριστερά, να έχει πληροφορηθεί καλύτερα τη θέση και τη στάση της Αριστεράς σε αυτά τα θέματα. Στην Αριστερά είθισται να μη διώκουν δημοσιογράφους, να μην κάνουν αγωγές σε έντυπα, και να μην ενοχλούνται από το ρεπορτάζ. Ειδικά όταν λέει την αλήθεια.

Δεν είναι η πρώτη φορά που μηνύεται ή απειλείται το περιοδικό UNFOLLOW για τα ρεπορτάζ του. Όπως και τις προηγούμενες φορές, βέβαια, δεν πρόκειται ούτε να πτοηθούμε, ούτε να πάψουμε να κάνουμε ρεπορτάζ και να γράφουμε την αλήθεια. Άλλωστε, το γεγονός ότι το ρεπορτάζ μας καταγράφει τα γεγονότα φάνηκε και στην ακροαματική διαδικασία της αγωγής του Δημήτρη Μελισσανίδη εναντίον μας, όταν τελικά βρέθηκε η πλευρά Μελισσανίδη να προσπαθεί να απαντήσει τις δύσκολες ερωτήσεις για το ποια είναι η σχέση του με τον όμιλο Aegean. (Η απόφαση εκκρεμεί, ακόμη...) Φάνηκε και στο ότι η δεύτερη αγωγή εναντίον του UNFOLLOW, αυτή του υιού Μελισσανίδη, δεν εκδικάστηκε ποτέ, με επιλογή του ενάγοντος. Προφανώς γιατί θα έπρεπε κι εκείνος να εξηγήσει ποια ήταν η σχέση του με την Hellas Power (πρώην Aegean Power) και τα εκατομμύρια που χρεώθηκε το ελληνικό δημόσιο από την επιχειρηματική της «περιπέτεια».

Ας διασταυρώσουμε τα ξίφη μας λοιπόν στο δικαστήριο. Εμείς θα προσέλθουμε με όπλο την αλήθεια του ρεπορτάζ. Και την εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη. Εσείς, κα Αγγελοπούλου;

ΥΓ. Το τι πραγματικά «ενόχλησε» την κα Αγγελοπούλου στο δικό μας ρεπορτάζ, μπορείτε να το βρείτε μόνοι σας στο τεύχος Ιανουαρίου.

ΥΓ1: Με το παρόν κείμενο, στο οποίο αναφερόμαστε στην κα Αγγελοπούλου, προσθέσαμε 80.000 στο λογαριασμό. Άλλωστε, όπως αναφέρεται στην αγωγή, τα χρήματα η Ιωάννα (Γιάννα) θα τα δώσει για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Έτσι, αόριστα. Το ταμείο θα αβγατίσει όταν χρειαστεί να επανέλθουμε για να εξηγήσουμε και τη νομική προστασία που χρησιμοποιεί η κα Αγγελοπούλου στην αγωγή της κατά του UNFOLLOW

unfollow.com.gr